

Sota la base increbantable de plena autoritat per a portar a terme els acords

Josep Terradellas, encarregat de formar Govern

AHIR, DIUMENGE
El fet d'esser dia festiu i la manca de diaris, avui al matí, determina que la tramitació de la crisi del Consell de la Generalitat continui ahir, sense l'espectacularitat que els reporters i els fotògrafs donen a les entrades i sortides dels representants polítics i sindicals que són convocats a consulta i a reunió, a la Residència de l'honorable President senyor Lluís Companys.

DUES REUNIONS MES, DE CONJUNT
A la tarda, el President s'entrevista amb els representants de la UGT i CNT, i celebra després una reunió conjunta amb els altres representants polítics.

Aquesta reunió acabà a les set, després d'un petit canvi d'impressions, per a continuar-la a les onze del vespre.

Moments després de l'hora assenyalada, es reprengué la reunió, també a la Residència, sota la presidència del senyor Lluís Companys.

Aquesta segona reunió es perllongà fins a les dues de la matinada. A les reunions del diumenge hi assistiren, entre altres: Comorera, Valdes i Sesé, per la UGT; Aragai i Sauret, per Esquerra Republicana de Catalunya; Calvet, per la Unió de Rabassaires, i per la CNT, el secretari del Comitè Regional, Valeri Mas, acompanyat de dos altres representants de la mateixa Regional.

AQUEST MATÍ...
La continuació de la tramitació de la crisi del Consell de la Generalitat ha fet que, contràriament al que va passar ahir, aquest matí es veia novament concorreguda la Galeria gòtica.

El més característic d'aquest fet és que ni els periodistes ni els habituals comentaristes s'atreveixen a fer pronòstics de cap mena, respecte a la solució que pugui donar-se a la crisi. Es coincideix únicament a apreciar que, després de la reunió iniciada el passat dissabte, que continuà ahir, i aquest migdia, el President Companys prendrà determinacions definitives.

EL PRESIDENT NO TE RES A MANIFESTAR A LA PREMSA
Quan aquest migdia els periodistes han estat a la secretaria de la Presidència, el secretari particular del senyor Companys, els ha manifestat

Josep Terradellas, President de Catalunya.

l'horrible col·laboració governant, però sempre sota la base infranquejable de plena autoritat del nou Consell per a portar a terme els seus acords.

El President està segur que les decisions que adopti seran recolzades i sostingudes per un aixecament unànime i imperatiu del poble català. I que, a més, tothom guardarà la serenitat necessària, que és el millor senyal de la confiança que avui d'una manera especial necessita l'obra transformadora i revolucionària que Catalunya ha de realitzar en el concert de la República i sota la conducta responsable que ens ha de donar la victòria contra el feixisme.

A LES TRES DE LA TARDA, L'HONORABLE PRESIDENT DE CATALUNYA HA FET LLUIRAR ALS PERIODISTES LA NOTA SEGUENT:
«El President de la Generalitat, després de celebrar les consultes, del resultat de les quals ja ha donat compte a la Premsa, i de canviar impressions conjuntes amb les forces sindicals i polítiques antifeixistes representades en l'actual Govern, no ha pogut aconseguir un acord.

Es útil destacar que les dificultats actuals han d'esser superades per l'abnegació d'organismes, partits i homes que sentin el deure i la responsabilitat d'aquests moments extraordinaris, i el President, sense amagar la seva contrarietat vol fer l'últim esforç a la col·laboració de tots.

A aquest objecte i en fer ús de les seves facultats decisòries, ha encarregat al conseller primer, Josep Terradellas, que procuri la constitució ràpida de nou Govern amb l'assistència de les mateixes representacions que el componen o amb aquells elements sindicals i polítics que no vulguin en aquesta moments negar ni regatejar la seva col·laboració.

El President està segur que les decisions que adopti seran recolzades i sostingudes per un aixecament unànime i imperatiu del poble català. I que, a més, tothom guardarà la serenitat necessària, que és el millor senyal de la confiança que avui d'una manera especial necessita l'obra transformadora i revolucionària que Catalunya ha de realitzar en el concert de la República i sota la conducta responsable que ens ha de donar la victòria contra el feixisme.»

Desquerra a dreta: COMORERA, conseller de Provenients, del PSUC. - CALVET, conseller d'Agricultura, de la Unió de Rabassaires (Centelles)

La tramitació de la crisi

D'esquerra a dreta: SERRA i HUNTER, president del Parlament de Catalunya. - VALERI MAS, secretari del Comitè Regional de la CNT. AMADEU ARAGAI i JOSEP SAURET, d'Esquerra Republicana de Catalunya (Centelles)

ANGLATERRA, FRANÇA I NOSALTRES

Han aparegut, a la premsa estrangera influïda pel ministeri italià dels «Affari esteri», una sèrie de notícies, interpretacions i comentaris, entorn del pensament del Govern de la República, sobre l'esdevenidor del Marroc i sobre les nostres relacions amb França i Anglaterra.

Qualsevol habilitat —o inhabilitat— en aquestes qüestions, no pot resistir una crítica seriosa d'ordre polític. Els fets anteriors les aclareixen més que no pas cap gestió nova, ni cap interpretació tendenciosa.

Una part dels comentaris inspirats pels «Affari esteri» es refereixen a la zona espanyola del Marroc, i suggereixen temors que el Govern de la República volgués transferir a altres Potències part de les funcions que, en virtut dels tractats, els pobles lliures tenien al nostre càrrec en aquella zona. Un telegrama de París, que ha publicat la premsa, conté una declaració terminant del President Companys, sobre aquesta qüestió: «Una iniciativa del Govern de la República, que es referís a una modificació substancial del «statu quo» al Marroc espanyol, on els interessos dels pobles lliures són tan considerables, no hauria deixat d'arribar al meu coneixement. No; una tal iniciativa, no pot existir. Fins i tot deixant de banda l'obligació del tractat del 1912, resten els interessos morals d'amistat amb el poble marroquí, que nosaltres no podem morcegar. Aquest morcegar, aquest «cedir drets de sobirania» a altres Potències, pot ésser cosa admesa a Burgos, Sevilla o Salamanca; però no entre nosaltres, ni a València, ni a Bilbao, ni a Barcelona. Precisament el nostre ideal ha d'esser i és foragitar del Marroc els militars imperialistes, i restablir-hi allò que el pensament liberal iberi —representat en aquesta, com en tantes altres coses, pel nostre President Companys— vol que sigui la nostra política africana.

Per altra banda, els comentaris inspirats pels «Affari esteri» de Roma, volen presentar com una idea nova del Govern de la República, l'amistat o entesa d'Espanya amb França i Anglaterra. Volen fer creure al lector incaut, que l'aliança de les polítiques exteriors dels anglesos, dels francesos i de nosaltres, constituïria un factor nou, susceptible de crear una «nova» divisió d'Europa en blocs diferents.

L'entesa d'Espanya amb les dues grans democràcies occidentals, no pot ésser legítimament presentada, ni pels defensors dels interessos italians a la Mediterrània, ni per ningú, com un factor nou. Espanya, des del 1902, va resoldre establir aquesta entesa amb França i Anglaterra. Els governants d'aquell temps, després d'haver pesat madurament i

en això, d'acord amb els republicans de llavors, el pro i el contra d'aquesta entesa, van dur el país a ella, mitjançant els Convenis del 1904 i 1907. El Tractat franco-espanyol del 1912, sobre el Marroc, que va ésser si no un sacrifici dels pobles espanyols a l'entesa amb França i Anglaterra? Després, durant la Gran Guerra, malgrat l'esforç del carlí Vázquez Mella, Espanya restà en excel·lents termes amb França i Anglaterra. La mateixa Dictadura, si s'hi troba amb Itàlia, no abandonà pas l'entente a trets, ja tradicional aleshores. La República, naturalment, persistí en la mateixa política, i no coneixem senyal ni indici que mostri que en cap moment l'hagi abandonada. Així, doncs, una «futura» entesa entre les tres potències occidentals, no és un fet nou. Només pot semblar-ho als qui, de Burgos estant, han reanuat les intrigues germanòfiles del 1914-1918, la del 1897-1892, i les que Bismarck va alimentar abans de la guerra del 1870.

Per fi, els «Affari esteri» de Roma, ens parlen d'exclusives o monopolis a favor d'algunes potències, per a quan vingui l'hora de la reconstrucció del nostre país. Endebedes esforços, els gestors dels interessos econòmics d'Itàlia, a plantejar aquest problema. Perquè tothom sap —com podria oblidar-ho un diplomàtic?— que el Govern de la República va adherir-se, per boca del seu delegat al Consell de la Societat de les Nacions, Alvarez de Vayo, el dia 12 de desembre passat, a la resolució d'aquell Consell, resolució que en el seu punt quart, deia: «que per la reconstrucció a la qual Espanya pot haver de procedir, una assistència internacional pot ésser desitjable, i autoritza el secretari general per a donar la col·laboració dels serveis tècnics de la S. de N. si una ocasió oportuna es presenta». No sembla possible que, havent-nos adherit a un text tan prometedor, ens pugim temprar l'oblidar-lo. Més aviat Burgos ho farà, ell que no és reconegut per la S. de N. i es comprèn que Roma, absent de Ginebra, carqui a enervar amb manobres un text tan clar, que la deixaria posar fora de les activitats econòmiques que la fi de la guerra civil ha de fer reeixir a Espanya.

Després d'haver puntualitzat aquestes tres qüestions, ens és lloit de reafirmar que les nostres relacions amb Anglaterra i França, tant en els problemes generals, com en els particulars del Marroc, com en els de l'econòmica reconstrucció del país, no han pogut sofrir cap modificació recent. Així, almenys, ho veiem, de Barcelona estant.

La crisi, a través de la premsa

la humanitat

«El President Companys, conscient de la seva responsabilitat i interpretant el pensament i la voluntat de la immensa majoria del país, s'ha disposat a acabar amb aquesta situació equivocada. «No és possible —ha dit— perdre un minut més. Cal posar remei a tota mena de confusions.» Exacte. L'hora present reclama lleialtat, obediència, disciplina, unitat, l'acció i el pensament. Per part de tots. Ningú no pot eludir aquest deure. Les vacil·lacions, les traveses, les objeccions i les dilacions, són símptomes reveladors d'un afany de pertorbació que implica un altre desig més tèrbol i més imperdonable: el de retardar el triomf de la guerra i el d'impossibilitar una nova ordenació jurídica que, per avançada que sigui en tots els aspectes, no per això ha d'implicar una situació càbica.

De la solució de la crisi ha de sortir-ne un ritme accelerat i eficaç en la tasca del Govern: l'acatament absolut a les seves consignes i les seves resolucions; l'enroscament de la competència entre els organismes executius; els dirigents de les organitzacions socials i polítiques i les masses antifeixistes. En una paraula: un Govern que pugui governar amb plenitud d'autoritat i garanties d'eficàcia. Un Govern que dicti resolucions, medietats i aptes, i que pugui comptar, sense excepció, amb l'assistència moral i efectiva dels ciutadans per aplicar-les. Un Govern que, per obra i gràcia d'aquesta adhesió veritable, no vegi obstaculitzada, perturbada o diferida la seva obra de cada dia.

Assistim a expressar la nostra convicció que la solució d'aquesta crisi serà l'inici d'una etapa de realitzacions, mai entorpidida per ningú. El President Companys ha afirmat categòricament la seva resolució en el sentit indicat. És ell qui pot fer-ho comptant, com compta, amb la confiança del poble de Catalunya.»

LA VANGUARDIA

«El documento del Presidente de Cataluña no tiene desperdicio. Hemos elogiado en otra ocasión la valentía serena con que el señor Companys afronta todas las situaciones que su difícil cargo lo acarrea. No ha escatimado esta cualidad de su carácter en la ocasión actual. Su documento es la obra de un hombre que no rehuye las dificultades del juego limpio, claro y franco. Estas tres condiciones del gesto del señor Companys hacen casi innecesaria su glosa. Nuestros lectores encontrarán el documento, íntegro, en esta misma página. Más sencillo y comprensible no lo hay. «C'est simple comme bonjour».

Entenderlo es fácil. ¿Y obedecerlo en lo que tiene de mandato, y no dene de tal más que lo que puede tener? ¿Y seguirlo en lo que tiene de norte? ¿E imitarlo en lo que tiene de ejemplo?

Aquí, sin duda, comenzarán los inconvenientes, muchos justificados y otros no tanto. El documento del Presidente de Cataluña sólo en cierto modo va dirigido a la opinión pública catalana. En realidad, es lo que se llama un tiro por elevación. Apunta a los partidos y organizaciones que han de facilitar o estorbar, primero, su tarea de formar un Gobierno, después las tareas del nuevo Gobierno que se constituya. Las palabras del Presidente a este respecto son terminantes: «El nuevo Gobierno que se forme habrá de estar revestido de la confianza necesaria de las respectivas organizaciones y partidos para actuar desde el primer momento con la autoridad de tal. Esto es una premisa indispensable para su constitución bajo mi presidencia.»

Estamos absolutamente de acuerdo y no creemos que haya nadie que no lo esté. Son unas condiciones tan elementales para la vida de un Gobierno, que parecerían pueriles si no existieran los precedentes examinados —narrados, mejor— en la misma nota.

La ocasión es propicia para una rectificación de conducta de quienes han caído en los defectos señalados por el Presidente. Rectificación que, a nuestro juicio, se reduce a esto: no prometer lo que no ha de cumplirse; cumplir lo que se ha prometido. Nada más.

SOLIDARIDAD OBRERA

«Ahora lo que hace falta, es un Consejo que estime lo «político» como secundario, dando prioridad absoluta a los problemas de la guerra, punto neurálgico de la situación. No quiere esto decir que el anterior no haya mantenido este criterio. Mas se precisa una mayor firmeza, pues no puede girar la vida catalana en torno a pequeñas miserias de partido, desmoralizadoras por naturaleza.»

La U. N. T. se halla presta a dar las facilidades precisas al Presidente para que éste solucione satisfactoriamente la cuestión planteada. Y entiende que no es lícito especular con los problemas de la retaguardia en ningún sentido. La pequeña burguesía que sepa comprender la grandeza de la hora presente, contará con nuestro respeto. La que se dedique a sabotear la Revolución, tendrá en nosotros su mayor enemigo.

Es conveniente hacer constar, de una manera pública, que el procedimiento seguido hasta aquí por algún sector, de inmiscuirse en Consejerías ajenas a las que le había sido encomendado regentar, al objeto de dificultar, cuando no imposibilitar, la faena a seguir, debe desaparecer radicalmente en beneficio de la unidad, del fortalecimiento del bloque antifeixista y de la guerra. Decimos esto en la seguridad de que será bien entendido nuestro pensamiento, explicado, como siempre, con la meridiana claridad, que es una de nuestras características.

Y reiteramos, nuevamente, rapidez, precisión diáfana y lealtad.»

treball

«Necessitem, per tant, un Govern per a governar amb vistes a guanyar la guerra, per a poder assegurar la consolidació de la Revolució democràtica.

Necessitem un Govern que vagi amb pas ferm i decidit a la formació de l'Exèrcit Popular Regular, que pugui i sàpiga crear les condicions indispensables perquè el front d'Aragó vagi endavant i deixi d'ésser un front gairebé passiu.

Necessitem un Govern que sàpiga impulsar les indústries, l'economia, els proveïments d'acord amb les exigències de la guerra, per a acabar amb el pretext de la manca d'armament i amb altres pretextos que obstaculitzen l'organització de la victòria.

Necessitem un Govern que incrementi l'ajut a l'agricultura, a una agricultura de guerra, que defensi el pagès i els seus drets a treballar la terra segons el seu desig.

Necessitem un Govern que sàpiga imposar una absoluta moralitat, una austeritat perfectament adient amb els temps de guerra; que sàpiga dedicar la seva autoritat a carregar el pes de la guerra damunt les classes més benestants i apreciar regons els seus mèrits els heroics combatents del front.

Necessitem un Govern que tingui finances adequades al temps de guerra per a finançar la lluita com cal i supeditar-ho tot a les exigències de la dura tasca de vencer l'enemic.

Necessitem un Govern que imposi i defensi l'ordre antifeixista a la retaguardia, un ordre que permeti treballar intensament pel triomf i per la revolució, que permeti estructurar totes les nostres forces per a aixafar el feixisme al front i a la retaguardia; un Govern que ha d'ésser forçosament: l'unitat autènticament antifeixista.

El país espera un Govern que organitzi la guerra i la faci amb ritme més ràpid que fins ara, amb més energia i decisió que fins ara; que sàpiga i pugui fer complir les seves decisions per tothom i que planti cara, si cal, a tota mena de situacions.

En fals, es notu pensar que disposem d'un temps il·limitat per a fer provatures i assaigs polítics al nostre país. Contràriament, el temps apressa, reclama la màxima urgència en les nostres decisions, i el poble exigeix una acció ràpida i eficaç. Els milions de morts no valen res si no són realitzats i oberts pràcticament. És, doncs, un Govern que sigui expressió dels desigs del nostre poble i que governi plenament per la causa del nostre poble, allò que necessitem.»

LA PUBLICITAT

«Creiem que el seriós advertiment del President Companys, màxima i indiscutible autoritat del país, haurà estat recollit per tots aquells a qui va adreçat. Tots els sectors del front antifeixista, sense excepció, han donat en aquests vuit mesos, al front de lluita i al front del treball, proves sobrees de la seva abnegació i de la seva voluntat de servir el poble. Per aquesta voluntat i per aquesta abnegació tots s'han vist compel·lits a renunciar a una part més o menys essencial del seu programa i a col·laborar en la implantació d'uns punts en els quals tots coincidíem, i que canalitzen i han de fer fructifera la revolució que vivim, que no és pas la revolució d'un sector, sinó la de tots. Sabem, per tant —no podem admetre que ens equivoquem—, que ningú no voldrà assumir l'enorme responsabilitat històrica de provocar una crisi gravíssima que afectaria els màxims prestigi de les nostres institucions i faria trontollar greument el dipòsit de confiança que, no solament el poble català, sinó l'opinió internacional, tenen fet al Govern de la Generalitat. Això ens fa creure, davant la nota del President i el contingut de les consultes que han estat fetes públiques, i que totes coincidíem en un mateix desig de facilitar la constitució d'un Govern revestit d'autoritat, ja que aquest desig arribarà a una concreció en les reunions conjuntes que han celebrat els sectors representats en el Govern d'interim i que el President Companys ha presidit.

Per tant,ensem que el Govern que es formi, revestit d'aquesta autoritat total i indiscutida que és necessària per a realitzar els objectius immediats que més d'una vegada s'ha proposat i que són al pensament de tothom, comptarà amb la col·laboració de tots els partits i les organitzacions sindicals que actualment compartien les responsabilitats de l'obra conjunta. Aquests objectius immediats: crear l'Exèrcit Popular per a guanyar la guerra i organitzar la retaguardia per a assegurar aquesta victòria, potser exigiran alguna alteració en la distribució de càrrecs o en la designació de les persones. Potser també una relació més íntima amb el Govern de la República per a la millor organització dels fronts exigirà la supressió o la transformació d'alguna de les Conselleries que ara existeixen. Sigui com sigui, el Govern que es formi, revestit de la màxima autoritat, haurà de posar-se tot seguit a la tasca urgent, i per a aquesta realització el President Companys sap que pot comptar incondicionalment amb la nostra assistència. El prestigi de la Generalitat, la forma decisió del seu President, exigeixen una absoluta disciplina de tothom. Aquell que no ho cregués així i que volgués obstaculitzar l'obra del Govern que es formi treballaria d'una manera inconscient contra el prestigi i la força de la nostra causa i riscaria de desil·lusionar el nostre poble, que confia en l'eficàcia de la unitat antifeixista i que, davant d'aquesta decepció irremparable, es veuria obligat —no seria pas el primer cas en la història— a girar els ulls vers unes solucions antidemocràtiques que tots estem obligats a fer «impossibles».

LAS NOTICIAS

PORTAVOC DE LA UNIÓN GENERAL DE TRABAJADORES

«El nuevo Gobierno de Cataluña debe ser el Gobierno que exige los momentos actuales. Debe ser lo que no ha sido el Gobierno dimitido. Debe tener, ante todo, la obsesión de la guerra y de todo lo que con ella está relacionado.

El nuevo titular de la Consejería de Defensa ha de ser una persona interesada por encima de todo en que sea una realidad inmediata la formación del Ejército Popular Regular, base de la victoria, y sin el cual todo lo que se haga será perder el tiempo miserablemente. Tanto si se trata de un compañero de la U.G.T., como de la C.N.T., como de la Esquerra, el hombre que vaya a la Consejería de Defensa debe de ser un hombre que pueda violentar su pensamiento y su espíritu para poner en práctica esta consigna de crear un Ejército Popular Regular potente y disciplinado con disciplina de hierro.

El problema capital de la solución de esta crisis es solucionar el gran problema que hemos tenido planteado hasta ahora en el Departamento de Defensa. Repitámoslo: lo mismo da que sea un hombre de la U.G.T., como de la C.N.T., como de la Esquerra; lo que se precisa es que sea un hombre que quiera trabajar intensamente por la guerra y para la guerra y con estrecha relación con el Gobierno de la República, que es el máximo responsable de todos los frentes de combate. Tanto si el nombramiento recae en un militante sindical, como político, como técnico, la cosa primordial es ésta: que quiera y sepa crear este Ejército Popular Regular que nos falta en Cataluña para ser útiles de verdad en la lucha contra el fascismo invasor.

Es importante también el problema del Orden Público, porque sin un orden revolucionario en la retaguardia es imposible poder trabajar con eficacia en todo lo que exige la guerra. Una vez más afirmamos que están estrechamente ligadas la retaguardia y el frente, y que si es interesante atender las necesidades de los campos de batalla, no es menos interesante velar por la vida de la retaguardia, por una existencia ordenada tal como exigen las difíciles circunstancias por que atravesamos. La guerra no tolera el desorden. La revolución tampoco. La guerra y la revolución se han de hacer por fuerza bajo una dirección y una disciplina.»

FULL OFICIAL DEL DILLUNS DE BARCELONA

«El President ha consultat ja l'opinió de dos dels organismes representats en l'anterior Consell i que integren el front antifeixista de Catalunya: Esquerra Republicana i Unió de Rabassaires. Els representants d'ambdues organitzacions han exposat ja en unes notes lliurades a la premsa la seva opinió sobre la solució de la crisi.

Jussabte, i durant el dia d'ahir, el President Companys es reuní repetidament amb elements representatius de les dues centrals sindicals U. G. T. i C. N. T. No s'ha donat referència de cap mena sobre el resultat d'aquestes entrevistes, però podem avançar que la conciliació de criteris i el mutu renunciament a favor d'una unitat de programa que tindrà com a valor primordial el de la seva eficiència executiva, permeten de creure que la solució de la crisi no trobarà insalvables dificultats i que l'opinió pública no tindrà ocasió de mostrar-se escèptica ni recelosa.

A sèrie de problemes plantejats i de disposicions preses que no havien trobat fins ara ni una solució adient ni una aplicació adequada no admetem més dilacions. «No podem perdre ni un minut més», ha dit el President Companys. El Govern que es formi ha d'estar revestit de la màxima autoritat perquè pugui fer executiva, amb un sentit de responsabilitat que no sigui volatilitzar-se, la legislació que acordi. Aquesta és la tònica que ha d'assenyalar les directrius del nou Consell. El President Companys sap ara, com en els moments més difícils de la vida de Catalunya, interpretar els anhels del nostre poble i assegurar, per mitjà del nou Govern, l'organització de la victòria contra el feixisme.»

DELEGACIO GENERAL D'EUSCAD A CATALUNYA

DIADA DE LA PATRIA

El pròxim dijous, a les 4'30 de la tarda, al Teatre Nou, se celebrarà un festival a benefici i homenatge de les Milícies Antifeixistes Baques de Madrid. Es posarà en escena l'obra de Curdi «El Caserío» amb la cooperació de la Banda de Txistularis i espatadanters de la Delegació General d'Euscad, a Catalunya. Hi haurà un fi de festa amb participació de diversos artistes i oradors.

LES NOSTRES SEDES LLANES I FANTASIES DE COTÓ

porten sempre el segell de la novel·la
Si voleu vestir a gust, a la moda i estalviar diners, indiscutiblement
heu de comprar
als nostres Magatzems
car en ells és on hi trobareu els més grans i millors assortiments

Als departaments de sastreria, modisteria i confecció, actualment interessantíssimes novel·lats per a primavera i estiu

GRAN TERRASSA
Cafè-Bar-Restaurant
Servei acurat Coberts populars

MAGATZEMS
JORBA
E.C.
BARCELONA
MANAUA

Comunicats de guerra

DE DISSABTE

POCA ACTIVITAT COMBATIVA ALS FRONTS DEL CENTRE

Madrid, 27. — Comunicat oficial de guerra facilitat per la Junta Delegada de Defensa de Madrid, a les 21 hores.

FRONT DEL CENTRE. — No hi ha cap activitat combativa. Les tropes republicanes que guarnixen els distintes sectors d'aquest front efectuen treballs de fortificació i atirament.

L'aviació republicana ha efectuat alguns vols de vigilància i reconeixement, i ha fet fugir la facciosa, com tenen per costum, en aquells punts on l'han trobada.

Als nostres rengles continuen presentant-se evadits del camp rebel. Sense més novetat digna de menció.

L'ESQUADRA REPUBLICANA BOMBARDEJA MALAGA, MELILLA I MOTRIL

València, 27. — Comunicat oficial del Ministeri de Marina i Aire de les 9 de la nit.

FLOTA. — L'esquadra republicana bombardeja amb gran intensitat Màlaga, Melilla i Motril. En retornar aquest matí a la seva base de Cartagena foren atacats els nostres vaixells per un avió «Caproni» que llança tres bombes sense causar cap dany.

L'avió agressor desaparegué en observar la presència d'altres aparells nostres, els quals escortaren la flota que ancorà a Cartagena sense altra novetat.

TEROL, BOMBARDEJAT PER QUARTA VEGADA

AVIACIO:

Al sector Sud foren bombardejats molt eficaçment les posicions enemigues d'Alcaracejos i Arroyo.

A Madrid, a les 12'45, sortiren de diversos aeròdroms i a causa d'haver-se donat el senyal d'alarma, 30 aparells de caça, els quals divisaren tres «Junkers» bimotors i fugiren davant la presència de les nostres esquadres, les quals no pogueren aconseguir-los.

Les posicions dels facciosos properes a Terol foren bombardejades entre 6'15 i 6'45 del matí d'ahir.

L'atac aeri sobre Terol es repetí per quatre vegades durant la tarda, i foren bombardejats amb gran precisió l'estació del ferrocarril, les casernes i la part Nord de la ciutat.

L'AVIACIO REBEL BOMBARDEJA OSERA I PINA

Comunicat de la nit del conseller de Defensa a S. E. el President de la Generalitat:

«Dues d'artilleria a Osera i a Pina, sense importància.

L'aviació enemiga ha bombardejat Osera, on ha causat danys materials de consideració, però sense baixes. També ha bombardejat Pina.

A la resta del front, res de nou. La nostra aviació ha bombardejat els objectius militars de Vivel del Río, Beilche, Osera i Almudévar.»

VOLS DE RECONeixEMENT

València, 28. — Comunicat de Marina i Aire, de les nou de la nit:

«Els informes rebuts durant el dia d'ahir dels diversos serveis aers, ascusen només vols de reconeixement, tots els quals han estat efectuats sense novetat.»

D'AHIR

BOMBARDEIG DELS OBJECTIUS MILITARS DE SARAGOSSA

Comunicat d'ahir del conseller de Defensa a S. E. el President de la Generalitat:

«Lleugers tiroieigs i dues d'artilleria a tot el front.

La nit passada, la nostra aviació va bombardejar els objectius militars de Saragossa, on produí incendis.»

TRANQUIL·LITAT ALS FRONTS DEL CENTRE

Madrid, 28. — Comunicat de guerra de les deu de la nit:

«Front del Centre. — La jornada ha transcorregut amb tranquil·litat a tots els sectors, sense més novetat que lleugers tiroieigs de fusell i de canó, que no han tingut conseqüències per la nostra part.

Continuen passant-se als nostres rengles soldats de les línies rebels.»

E. R. C. de Seu d'Urgell lliura les armes llargues

Lleida, 28. — El Centre d'Esquerra Republicana de la Seu d'Urgell ha fet lliurament a la Comissaria d'Ordre Públic de Lleida, de quaranta fusells, amb la qual cosa han donat compliment l'ordre dictada pel Govern de la Generalitat.

Important servei d'informacions

L'«Ateneu Republicà», amb el desig de contribuir a orientar el poble en tot allò que es relaciona amb el nou estat jurídic social forjat per la Revolució, ha establert un servei d'informacions que ha confiat a persones qualificades en cada un dels aspectes principals que comprenen les reformes efectuades fins a la data.

Són cinc les Comissions consultives que han estat constituïdes les quals actuaran amb les denominacions i en la forma que a continuació s'esmenten:

Comissió de Col·lectivititzacions. — Dimarts i dijous de 7 a 8, a carrer dels companys Víctor Galan, Francesc Canyades i J. Duran i Guàrdia. Comissió de Treball, Cooperativisme i Mutualisme. — Dimarts de 7 a 8, a carrer dels companys Ricard Mola i J. Duran i Guàrdia.

Comissió d'Assistència Social. — Dilluns i dimecres, de 7 a 8, i dissabtes de 5 a 7, a carrer dels companys Jaume Rodon, Llorenç Gelaert i Francesc Estalé.

Comissió de l'Estatge. — Dissabtes de 4 a 5, a carrer del company J. Ruiz.

Comissió de Pignoracions de Valors i Ajut a Indústries. — Dissabtes de 7 a 8, a carrer dels aocis Ricard Mola i J. Duran i Guàrdia.

Aquests serveis, que seran absolutament gratuïts, els prestarà l'«Ateneu Republicà» en el seu estatge social, carrer Comtal, 9, pral., a tots els ciutadans sense distinció d'ideologia i amb l'exclusiva finalitat d'interessar d'orientar el públic facilitant-li qualsevol gestió i assessorar-lo degudament sobre els drets que en cada cas reconeix la legislació del Govern de Catalunya.

La Diada de Clavé fou ajornada degut a la pluja

Degut al mal temps, ja que plogué durant tot el dia, fou suspesa i ajornada per a diumenge vinent, la capta pública que a profit dels hospitals de sang havia d'efectuar ahir la «Federació Entrepense de Cors i Orfeons de Clavé».

Nota de l'Oficina d'Informació de la 3ª Regió Aèria

Tenint en compte el gran nombre d'instàncies rebudes per a prendre part en els pròxims exàmens d'Auxiliars d'Informació que excedeixen molt el nombre de places convocades i amb l'objecte, al mateix temps, que els opositors tinguin coneixement de les matèries de que constarà l'examen, s'anuncia que constarà del següent programa:

Primera. — Escriptura a màquina al dictat.
Segona. — Escriptura a mà al dictat.
Tercera. — Rotulats.
Quarta. — Dibuix geomètric i topogràfic.
Cinquena. — Raons i proporcions.
Sisena. — Lectura de plànols.
Setena. — Exercicis d'orientació i delectació.

ARCHIVOS ESTATALES

Les consultes del President de Catalunya

"No és possible que continuïn més les mediatitzacions que han fet inoperant l'acció de govern" (E. R. C.)

DISSABTE

A dos quarts de sis, acudí al Palau de la Generalitat, el senyor Serra Hunter, que en funcions de president del Parlament de Catalunya havia estat convocat pel senyor Companys.

Digué als informadors que es proposava facilitar al President una nota a la qual no podia afegir-hi res. A la sortida, després d'un quart d'hora, el senyor Serra Hunter, facilità la nota següent:

"La tasca considerable realitzada des de la darrera crisi pel Govern de la Generalitat ha culminat en els Decrets aprovats ultimament, en els quals el poble de Catalunya veu la iniciació de la seguretat de la victòria. Els consellers que representen els principals sectors del Front Antifeixista han coincidit a estimar que la gravetat del moment, derivada del caire que ha pres la guerra, exigeix el compliment dels deures esmentats. Aquesta crec jo que és l'opinió gairebé general i a la qual ha de respondre la constitució del nou Govern. Els tònics de la unitat i de la solidaritat de res no servirien si no fossin seguits de llur compliment immediat.

Sota aquesta consigna, simplista potser, però que amb la seva inapel·lable eloqüència imposen els fets, han d'inspirar-se els futurs consellers, els quals a més de la confiança popular hauran de respondre de l'ordre i de la disciplina en els partits i organitzacions que representen. La necessitat d'actuar davant d'un enemic sostingut per dues grans potències, obliga a acceptar sense discussió la fórmula del president Companys, que el poble aplaudeix frenèticament a la Monumental. Altra cosa fóra donar al feixisme l'arma més formidable en contra de nosaltres, la discòrdia. El nou exercit, exercit regular, ha d'ésser la millor contingit a aquesta doble guerra: civil i d'independència."

ELS REPRESENTANTS DE LA U. G. T. I DEL P. S. U. C.

Prop de les representacions de la Unió General de Treballadors i del Partit Socialista Unificat de Catalunya, formada pels consellers dimissionaris Comorera i Valdes i per Sesc i Ardic.

A la sortida, a dos quarts de set, Comorera digué als reporters que l'entrevista havia consistit en un canvi d'impressions, i que a les set es celebraria una altra reunió, a la qual participarien representants d'E. R. C., de U. G. T. i de P. S. U. C.

SAURET, EN REPRESENTACIÓ D'ESQUERRA REPUBLICANA

A un quart de set, passà al despatx particular del President, el diputat Joan Sauret, que havia estat designat pel Directori d'Esquerra Republicana per acudir a consulta.

Després de conferenciar breus moments amb el senyor Companys, Sauret facilità als periodistes la següent nota:

"Crèdida novament a consulta E. R. C. podria reproduir la seva nota publicada amb motiu de la crisi anterior, si la facilitada avui per S. E. el President de Catalunya no vingues a fer saber al país que el Govern sorgit com a solució de la crisi anterior malgrat l'haver elaborat un programa coincident de govern, en la pràctica ha patit del defecte d'ineficiència per a desenvolupar-lo.

Esquerra Republicana de Catalunya opina que aquesta experiència no es pot repetir puix que comprometria, amb la dignitat dels propis grups governants, la capacitat del nostre poble per a regir-se, i no cal dir també la resolució de la guerra i els avenços socials que d'una manera embrionària anuncien una nova vida social i política. Entenem que no és possible que

continuïn més les mediatitzacions que han fet inoperant l'acció de govern i això ens obliga a manifestar el que normalement és sempre sobrer, o sigui: Que ha de constituir-se un Consell a base de representacions disposades a governar i a no deixar-se imposar per ningú contra el compliment del seu deure que en aquest moment consisteix a ordenar l'acció bèl·lica i l'ordre a la rearguardia, i que sigui, com li pertoca, salvaguarda dels ciutadans i garantia d'ordre.

Esquerra Republicana de Catalunya s'ha sentit una vegada més interpretada per les manifestacions del President, al qual reitera la seva adhesió per a la feixuga tasca d'ordenar la vida del nostre poble en aquests moments d'invasió estrangera."

EL PRESIDENT REUNEIX ELS REPRESENTANTS DELS ORGANISMES QUE PARTICIPEN EN EL CONSELL DIMISSIONARI

A un quart de vuit del vespre coincidiren a la Residència els representants dels partits polítics i organitzacions sindicals que han participat en l'actual Consell.

A la reunió, que presidi l'honorable senyor Lluís Companys, hi participaren representacions diverses i alguns consellers dimissionaris, alguns dels quals entraren i sortiren per la porta principal de la Residència.

En acabar-se la reunió, a dos quarts de nou, el Gabinet de Presidència de la Presidència en facilità únicament la següent referència:

"El President ha canviat impressions, també, amb representants de la U. G. T., P. S. U. i C. N. T., i més tard ha celebrat una conferència conjunta amb els representants de totes les forces que componen l'actual Govern.

El President de la Generalitat destinarà el dia de demà, diumenge, a continuar els seus assessoraments i entrevistes."

AQUEST MIGDIA...
(Ve de la primera pàgina)

Els periodistes han tingut ocasió de saludar, entre altres, Calvet, per la «Unió de Rabassaires»; Comorera, Valdes i Sesc, per la U. G. T. i P. S. U. C.; Sauret i Tauler, per E. R. C.; i Veri Mas i Domènec, per la C. N. T.

La reunió ha durat fins a les dues de la tarda.

TOT QUEDA A MANS DEL PRESIDENT...

A la sortida, malgrat que els reunits han procurat esquivar les preguntes dels reporters, aquests han procurat obtenir manifestacions o almenys insinuacions de cada grup, fos com fos.

Comorera, Sauret i Calvet han coincidit a dir que, acabades ja les reunions, tot allò tractat quedava ara a mans del President perquè resolgués en la forma més convenient. Han dit també que de no ésser convocats novament, no continuarien ja la reunió.

També han coincidit a dir que ara tocava al President actuar i resoldre, ja que les reunions no podien perllongar-se indefinidament, i els acords o coincidències obtinguts podrien ésser una base perquè una nota aclarís allò que ells no podien dir.

El ministre d'Estat Units a Addis Abeba torna al seu país

Roma, 29. — Cornelius Engel, ministre dels Estats Units a Addis Abeba, ha arribat a Nàpols procedent de l'Àfrica Oriental. Romandrá alguns dies a Nàpols abans de sortir d'Itàlia.

Els caces republicans han desfet diverses concentracions enemigues al sector de Guadalajara

Un violent contraatac ha fet millorar les nostres posicions d'Aiavaca

Madrid 29. — En els fronts propers a Madrid continua la calma. Els nostres combatents, esperant ordres del comandament, estan quietes a les trinxeres, davant d'un enemic que no dona senyals de vida.

De tant en tant la nostra aviació passa i repassa damunt els rengles facciosos i descendint a una algaria inversemblant i la majoria dels cops fregant les cotes dels arbres metalla els feixistes quan en nombre considerable es reuneixen per a atacar. Així ha succeït aquest matí al front del nord de la província de Guadalajara.

A tots dos costats de la carretera

general d'Aragó els feixistes intenten realitzar algunes concentracions per tal de donar un cop de mà o realitzar una insursió al nostre camp. Els nostres caces, sempre vigilants, metral·laren aquestes concentracions, que han quedat gairebé desfetes. Poca estona després, la nostra artilleria, amb els seus projectils, ha acabat per escampar els facciosos que han tornat a les seves llogues baixes en el terreny.

També el canonge ha estat quelcom intens en les primeres hores del matí al sector del Jarama. Les nostres bateries han llançat els seus

projectils contra la part del darrera de la línia del ferrocarril, on els facciosos pretenien refer-se dels fracassos soferts aquests últims dies.

L'aviació rebel ha fet algunes incursions al nostre camp per aquest sector. Les bateries antiaèries de l'exèrcit popular han mantingut els aparells rebels a enorme alçada, per la qual cosa no han pogut realitzar els seus sinistres propòsits.

Les forces republicanes han rebutjat diversos atacs pel sector d'Aiavaca. Els facciosos han tractat de trencar les nostres línies i han estat rebutjats enèrgicament pels soldats de la República. Seguidament l'E-

xèrcit Popular ha desenvolupat un contraatac violentíssim i ha obligat als facciosos a replegar-se per la qual cosa les nostres posicions han millorat força. El canonge en aquest sector segueix a primeres hores de la tarda, ja que les nostres bateries continuen amb duresa les posicions faccioses.

Diversos lleugers moviments de les forces enemigues als voltants de la costa de la Relna a Aranjuez. Els feixistes pretenen conquistar les posicions que defensen els soldats de la República, ja que estan convençuts de llur importància estratègica. L'exèrcit Popular s'han lliçat en un atac damunt els facciosos i els ha fet fugir i desbaratats llurs plans.

Avui hi ha hagut més tranquil·litat a la província d'Àvila on, per observar-se que no hi havia enemics, els canons republicans han minvat una mica el seu furor atac a les posicions rebels.

Les nostres forces, a poc a poc, van reconquistant terrenys i posicions, sense trobar gran resistència. La nostra aviació ha efectuat serveis de reconeixement a tots els sectors del centre.

EL NOSTRE BOMBARDEIG A SARAGOSSA FOU EFICACÍSSIM

Sarinyena, 29. — Tres soldats del Tercer Estranger s'han passat als nostres rengles. Han manifestat que a Saragoassa, quan l'aviació republicana bombardejà diversos objectius militars, els efectes del bombardeig foren eficaçíssims.

Afegeixen que els hospitals de Saragoassa estan plens de soldats italians ferits, i per a instal·lar-los, foren evacuats dels establiments els ferits espanyols.

ELS ITALIANS PRESONERS SALUDEN EL CONGRES DEL FRONT UNIC DEL POBLE ITALIA

Paris, 29. — El periódic «Le Populaire» publica un telegrama datat a Lió, en el qual diu:

"Eus ací el telegrama tramès pels italians presoners dels republicans espanyols al Congrés del Front Unic italià, celebrat a Lió: «Els italians presoners de la República espanyola saluden el Congrés del Front Unic del poble italià. Assaguem que som tractats com a germans pels soldats de l'exèrcit republicà. Visca l'exèrcit republicà! Visca la llibertat dels pobles!» Signat: Bonni Renato, Valenti Francesco, Barberi Pasquale, Greco Salvatore, Baral Bruno."

Més presoners italians cap a Madrid

Madrid, 29. — Anit arribaren a aquesta capital diversos presoners italians dels ultimament capturats al front de Guadalajara.

LARGO CABALLERO CONFERENCIA AMB A. FERNANDEZ

València, 29. — Aquest matí el president del Consell ha conferenciat amb l'inspector de l'Exèrcit, general Riquelme, i ha celebrat una entrevista amb el diputat socialista Amador Fernández, el qual acompanyava una comissió asturiana.

Miaja s'ha entrevistat amb el ministre Jesús Hernández

Madrid, 29. — El general Miaja ha rebut, després de les deu de la nit, el ministre d'Instrucció Pública i els delegats de la Junta de Defensa, de Dios, Nieto, Cazorla i Jiménez, els quals han celebrat una de llarga conferència amb el general.

Al final de l'entrevista, el secretari de la Junta, camarada de Dios, ha manifestat que havien canviat impressions sobre la situació de Madrid i prop de les resolucions d'ordre interior que s'adopten respecte el proveïment i altres problemes.

TIROTEIGS A DIFERENTS SECTORS DEL FRONT ARAGONES

COMUNICAT DEL MATI DEL CONSELLER DE DEFENSA A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA

"Tiroteig entre patrulles al sector Pirenaic. Duèl d'artilleria i tiroteig a Cilles i altres sectors del front. S'han passat als nostres rengles dos paisans procedents d'Almudévar i un falangista a la Divisió Durruia."

Més tropes italianes camí d'Espanya

La comèdia italiana continua. Així es desprèn de les informacions estrangeres, especialment de les informacions de la premsa anglesa, puix que encara que aquestes remarquen que Itàlia no intenta rebutjar el pacte de no intervenció, posa de manifest que a Nàpols s'ha concentrat en aquests moments un gran contingent de tropes (dues divisions de camises negres, segons alguns informadors), disposades a intervenir en un moment donat en els afers d'Espanya.

Tres judicis, aquest matí, a l'Audiència

Davant el Tribunal Popular número 2 s'ha vist, aquest matí, un judici contra Mario Fontanilles Muntó, acusat d'haver fet manifestacions contràries al règim.

El processat ha estat condemnat a un any de treball forçat en benefici de la col·lectivitat.

Vicenç Mair Espina, obrer ferroviari, acusat també de fer manifestacions respectives per als soldats de la República, ha estat absolt pel Tribunal núm. 3, per haver-se comprovat la seva innocència.

També aquest matí s'ha celebrat un judici contra Joan Querol, el qual produí greus lesions a un individu que sorprenent amb la seva complicitat.

El fiscal demanà que fos imposada a Querol la pena d'un any de presó.

Despeses de guerra

El «Diari Oficial» publica les següents disposicions del Departament de Presidència:

Decret que habilita un crèdit extraordinari de 5.000.000 de pessetes, a disposició de Treball, perquè pugui atendre les despeses ocasionades per l'Oficina de Pagament de Subsidis als mutilats i als familiars de ciutadans morts a la guerra.

Decret habilitant un crèdit extraordinari d'1.100.000 pessetes, a disposició del Departament de Sanitat i Assistència Social per a poder atendre el pagament de les nòmies dels mes corresponents a l'Hospital Clínic, Sanatori Màxim Gorki, Institut Mental, Protecció a la Infància, Institut Frenopàtic, etc.

També publica un decret del Departament de Finances habilitant un crèdit extraordinari d'1.000.000 de pessetes, a disposició d'aquest Departament, perquè pugui atendre les obligacions que s'emporten.

El Comissari General i el Cap de Serveis d'Ordre Públic visiten un guàrdia ferit

Aquest matí el comissari general d'Ordre Públic, company Rosendo Salas, s'ha traslladat a la Clínica «l'Alfonso» per tal de visitar el guàrdia de Seguretat que resultà ferit a conseqüència de l'agressió d'un individu que tracta d'empèdir que aquest s'emportessin un automòbil d'un garatge de la Conselleria de Proveïments.

Amb aquest mateix objecte ha estat a l'ementat establiment el cap de serveis de la Comissaria, Dionisi Eroles.

DONATIUS PER A LA CAUSA ANTI- FEIXISTA

A la Secretaria de la Presidència s'han rebut els següents donatius:

Per a armes per a l'Exèrcit Popular: — Sindicat d'Obrers esmaiadors de Barcelona, 1.000 pessetes; Comitè Català Antifeixista de Marsella, per mediació de Patrici Navar, president del Sindicat Nacional de Transport Marítim, 1.500; Cooperativa de Rocafort de Bages, 300; Delia Fita, catalana, resident a Mèxic, 100; Concepció Martínez, 40; Saviesa Urbizo Nájera, 10.

Per a l'ajut permanent a Madrid. — Ajuntament de Ribes de Freser, subscripció de les organitzacions antifeixistes C. N. T., U. G. T. i E. R. C., 4.714'35; Centre Català Republicà de Múlgat, 1.350'45; Dependents de la Casa Magas, 131; Consell d'Empreses de la Patate; Tèxtil Calvellens, S. en C. en nom de tots els treballadors i treballadores, 1.062'50.

Per a les necessitats de la lluita contra el feixisme. — Socis de la Cooperativa de la producció Joyero, 1.682'50; Consell d'Empreses de la Fàbrica la Tèxtil Calvellens, S. en C. en nom de tots els treballadors i treballadores, 1.062'50; Obrers de la Casa Vidues Villici i Companyia, 128'10; A. L. D., 2'50.

L'impost sobre la xifra de negocis

L'Administració de Contribucions i Impostos de la Generalitat de Catalunya fa arribar als contribuents de l'impost sobre la xifra de negocis que la presentació de les declaracions haurà d'efectuar-se del 1 al 10 del mes d'abril proper, a les següents zones de recaptació instal·lades als locals que s'esmenten a continuació:

1. Passatge Pelegrí Claver, 12 (Borrell).

2. Carrer Martí i Julià, 4.

3. Carrer Sagrera, 2.

4. Carrer Astúries, 10.

5. Carrer Lluïsa, 81.

6. Plaça Ibèria, 7.

7. Carrer Sarrià, 28.

Les demarcacions corresponents a cada una de les esmentades zones són detallades al «Diari Oficial» del dia 24 del corrent mes.

Als bons amics del "Ziryani"

Les marines que pertanyen al Sindicat «La Nauva», han fet jurament a l'esposa del consell de la URSS d'una magnífica al·legoria en suro d'una nau catalana, destinada als braus mariners del «Ziryani». Vegeu l'acte del lliurament (Contelles)

La Conselleria Regidoria de Proveïments considera oportú demanar la col·laboració dels barcelonins en els moments actuals que acusen als mercats d'origen una accelerada curia cap a la puja de preus de les intermediàries, seguida pels subministres, puja que, sens dubte, en el preu del detall.

A tal efecte, convé que denunciïn a l'Autoritat els comerciants a la menuda que demanin preus superiors als aprovats per l'Alcaldia i que s'abstinguin naturalment d'establir contacte amb els recadors, venedors clandestins i més encara de realitzar operes directament als llocs d'origen com preus superiors als del mercat.

Cal tenir en compte també que, com més siguin els treballadors o venedors que intervinguin en el transport i en el comerç dels comestibles, aquests resultaran més augmentats de preu; és precís, doncs, que per a efectuar les compres es dirigeixin als llocs i establiments que ja existien abans del juliol darrer.

Quant als venedors a la menuda, és necessari que no efectuin compres a preu que els deixin sense el marge legal per a vendre a la menuda als preus fixats pel Municipi i en cas de reincidència, se'ls retirarà el permís de venda.

No és oportú tampoc en aquests moments, quan s'han d'imposar uns preus de guerra i de sacrifici per a les subsistències, que s'augmentin les despeses dels intermediaris, efectuant reformes a l'establiment o augmentant el personal, puix que després repercutirà en el preu del producte i, en conseqüència, ho ha de pagar el poble consumidor.

Un compromís a l'aeròdrom de Tetuan

Trenta oficials i soldats han estat afusellats

Tànger, 29 (Urgen). — De font digna de fe s'anuncia que s'ha descobert un complot militar a l'aeròdrom de Tetuan, complet dirigit contra les autoritats feixistes d'aquesta ciutat.

Notícies de la mateixa font anuncien que trenta oficials, soldats i membres del personal del dit camp d'aviació militar foren afusellats el dia 24 del corrent mes.

Visiten la 1 lla de "La Passionària"

mirador discret

"Premi dels novel·listes"

Com en anys anteriors, enguany serà atorgat el "Premi dels novel·listes", instituit per l'Ajuntament de Barcelona.

Aquest premi és adjudicat per sufragi entre tots els novel·listes catalans a la millor novel·la apareguda durant l'any.

La Comissió de les Lletres Catalanes de la Generalitat ha estat encarregada per l'Agrupació d'Escriptors Catalans (UGT) i el Grup Sindical d'Escriptors Catalans (CNT) de la gestió d'aquest concurs.

NOVEL·LES APAREGUES L'ANY 1936

«Adam i Eva», Joan Santamaría; «Una adolescència», Josep Sol; «Amb el bec i amb les dents», J. Oller Rabassa; «Crima», Mercè Rodoreda; «Desordre», Ramon Xuriguera; «La farsa i la quimera», J. Puig i Ferrer; «La glòria del doctor Larén», Pere Calders; «Hores africanes», J. M. Cases i Homs; «Moment musical», Carles Soldevila; «Quatre gotes de sang», J. Frous i Vila; «Rosa Maria», J. Old Mulet; «Retorn al sol», Josep M. Francés; i «Suburbia», Xavier Benguerel.

Una exposició als Quatre Gats

Al que fou local dels «Quatre Gats», la vella taverna de Pere Romeu (Montolí, 3 bis), avui Ateneu Socialista de Catalunya, s'inaugura dissabte passat una important exposició de pintures, dibuixos, gravats, escultures i arts aplicades d'autors diversos.

El conjunt de les obres exposades és excel·lent, però més excel·lent és encara la finalitat que mena aquest aplec car l'import total que resulti de la venda serà lliurat íntegrament al Comitè Executiu d'Ajut Permanent a Madrid.

ELS LLIBRES NOUS

"CASERON DE GUADALUPE EN FUENTERRABIA"

Aquest llibre de tan nou que és encara no ha sortit, però el seu autor, l'home de les mil activitats, Santiago Dambonell, en ocasió d'un viatge que li han dedicat, darrerament els periodistes que fan informació a Seguretat Interior i Ajuntament, ens ha dit quelcom sobre aquesta producció seva:

«Caserón de Guadalupe en Fuenterrabia és un llibre, com el seu nom prou deixa entendre, de costums bascos, que, per ésser el meu país, conec, no cal dir-ho, profundament.

El llibre és escrit molt abans dels fets que omplen avui la Península de dolor i dramatisme. És una novel·la moral, entenguem-nos però, una moral natural, sana, optimista, que no té res a veure amb la moral de l'Església. Sóc llibrepensador.

La meua novel·la —continua dient-nos Dambonell— és una exaltació a l'amistat, amistat entre home i dona, aquesta comunió de sinceritat entre nois i noies que modernitzats molts aspectes de la vida, fent-la aguda, sense necessitat d'enfocar els temes sensuais.

A Basconia, avui dia, els homes i les dones són camarades, sense dubte influïts per l'exemple dels pobles francesos veïns.

Els nicks i les zicotes surten plegats i si l'amor algun dia arriba a despertar entre ells és d'una manera normal, sense erotismes ni morbositats. Amb això el Nord és un exemple i el meu llibre només vol reflectir aquest aspecte de la vida humana d'un poble que sempre ha sabut ésser lliure.

LA BEN NASCUDA

De Vilafranca del Penedès ens arriba un dels esforços editorials més reeixits de l'hora present. El primer volum d'una nova col·lecció —«Edicions Avant»—, que duen aquest nom perquè són realment la cristallització del desig de superar-nos, d'anar endavant, de fer una cosa que valgui la pena de llegir, com diuen els seus editors en els mots de presentació.

El primer volum que acaben de llançar al carrer és realment un llibre que val la pena de llegir: «La Ben Nascuda», de R. Llorens, una obra, la virtut primordial de la qual és la seua agilitat, la seua ironia i la seua frescor narrativa, la causticitat amb què enceta alguns temes el seu autor.

«La Ben Nascuda» no és prouament una novel·la, i això és el seu defecte. És una rèplica a «La Ben Plantada» amb molts de les nocions d'argent de l'obra d'Eugeni d'Ors, i aquesta tardança en la seva aparició, a través de la «Glossaria» li lleva a Rodolf Llorens gairebé la meitat d'interès.

Despenjar-se amb aquestes coses, actualment no té prou força per a commoure els lectors catalans: és un intent anacrònic, malgrat que la realització literària no ho sigui, perquè, tornem-ho a repetir, la novel·la, l'estudi, l'assaig, com qualsevol, és agut, fresc i espontani, encara que la profusió de cites vingui un moment que us maregi i us arbi a atabalar.

Artur LLORENS

EN AQUESTA SECCIÓ DONAREM COMPTE DE TOTS ELS LLIBRES DELS QUALS ENS SIGUIN TRAMESOS DOS EXEMPLARS

"Cal anar a la mort o a la victòria", digué ahir León Felipe

Ahir al matí, al Cinema Coliseum, donà la seva anunciada conferència, sobre el tema «Poesia revolucionària», el poeta León Felipe.

León Felipe donà lectura al seu poema sobre la caiguda de Màlaga. Es tracta d'una pàgina literària de gran valor, amara d'un pregó sentit i humà, en el qual es reflecteix la lluita heroica que estem sostenint contra el feixisme, al mateix temps que estem forjant un món nou.

León Felipe, en el seu poema, exalta l'esperit romàntic i heroic del nostre poble que l'ha portat a batre's contra el feixisme internacional, abastent el seu poder cada dia que passa.

Glossà l'actuació de poemes i de profetes, i digué que en la veu d'aquests és on es percep el gust del sang, base de la formació de l'home i dels pobles.

Assenyala en el poema que contra

nosaltres lluita tot el món reaccionari i la sang podrida del nostre Calm, i diu que cal anar a la mort o a la victòria, puix que a Espanya només hi ha dues posicions: la dels que aixequen la mà en un gest feixista, zant per dir: «Sóc un bastard», i els que la clouen amb ira contra els que volen escavitar-nos.

Condemna els que deserten de la lluita i diu que aquests han de tenir present que la sang no solament ha de servir per a fer moure el cor de l'home, sinó que també ha de servir per a fer moure el cor del món.

Canta l'esperit heroic de l'home i acaba expressant que ell confia a portar l'home als cims més alts.

En acabar la seva lectura, León Felipe fou ovacionat. A continuació foren retransmesos els himnes revolucionaris «Fills del Poble» i «Les barricades», i es donà per acabat l'acte.

S. R. I.

Primer Congrés de la Secció Catalana

Els dies 3 i 4 d'abril vinent, la Secció Catalana del Segell Pro Infància Internacional celebrà el seu Primer Congrés.

Tenim raons fonamentades per a «aparar d'aquest gran acte conseqüències importants i profitoses, no sols per a la nostra Organització, sinó també per a la causa antifeixista.

L'organització migrada de 4.000 afiliats que érem al juliol passat, s'ha fet potent, s'ha arrelat a l'esperit de tots els antifeixistes i actualment representa una força indiscutible al camp de l'ajut.

Enssem que es desenvolupava i organitzava, realitzat treballs d'importància reconeguda, com la instal·lació de l'hospital de Sang; la Casa de Repòs dels combatents internacionals; els safareigs mecànics, a Sarinyena i Alcanyis; la construcció de colxes ambulants, que llura la Sanitat de Guerra; l'organització de l'ajut moral i material als refugiats i les expedicions de guerrilles, robes d'abric i material sanitari als fronts de més importància.

La seva força i prestigi els ha donat la seva actitud, trencant tant roques sense justificació i mostrant-se sempre disposada a unificar l'ajut mitjançant la col·laboració amb tothom.

Fidel sempre a aquesta norma, el mes d'agost passat invità a totes les Organitzacions a fer-ho, la majoria respongueren i s'adheriren col·lectivament al S. R. I. i acceptaren carrecs de direcció a tots els Comitès.

Aquest fou un pas endavant enorme, però no la total unificació necessària, perquè per pròpia voluntat es quedaren al marge organitzacions importantíssimes com la «Unió de Rabassaires», la «Confederació Nacional de Treball» i la «Federació Anarquista Ibèrica».

Aquestes tres gran organitzacions representen una força extraordinària en tots els aspectes, i vaga dir que sense elles la unitat efectiva en l'ajut no pot considerar-se realitzada.

Considerant que aquesta unitat és peremptòria, que la imposen les circumstàncies i que tot el poble desitja, el S. R. I., per a fer-la possible, en base de la causa que tots defensem amb igual sacrifici, diverses vegades ha tingut la iniciativa per a proposar-se a les esmentades organitzacions i els ha proposat treballar plegats, sense sacrificar principis ni posicions que respecta sempre.

Com sigui que el S. R. I., mal no ha postulat davant d'elles el seu propi profit, sinó de tots, assolí la unitat desitjada per tal de constituir el Comitè Antifeixista d'Ajut, el Comitè Central d'Ajut als Refugiats i el Comitè d'Ajut Permanent a Madrid.

Al primer no l'acompanyà l'èxit que mereixia; però l'eficàcia del segon és de domini públic i són un testimoni d'importància els milers de refugiats que Catalunya acull i estan ben atesos, per l'esforç de tots.

Aquesta tasca per si sola cap organització no hauria pogut fer-la. Han trobat obstacles, plegades, però han pogut vèncer. És un triomf indiscutible de la unitat.

Un altre triomf de la unitat, i no de menys relleu, és el Comitè d'Ajut Permanent a Madrid. La tasca tan prolixa que realitza, s'ha pogut fer per les organitzacions que integrem si cadascú hagués anat per la seva banda?... ¡Que els fets mateixos responguin!

A tots els pobles i viles on hi ha «Unió de Rabassaires», està adherida als nostres Comitès, menys al Central i en un grau força superior elements de la F. A. I. i O. N. T., són bons activistes nostres.

La unitat en l'ajut gairebé es realitza dintre el propi S. R. I. Però amb tota sinceritat, a ell no el mou un interès particular d'organització. Hi ha problemes més importants que peremptoris que augmentar els col·lectes, i damunt de tots és d'afirmar l'ajut per a atendre, a la mesura que calgui, les necessitats dels sectors de guerra, les dels combatents internacionals que necessiten del feixisme a la sangradora.

Si la unitat és possible per al Comitè Central d'Ajut als Refugiats i per al Comitè d'Ajut Permanent a Madrid, quin inconvenient pot haver-hi a realitzar-la en tots els aspectes i amb tota amplitud? El Comitè que funciona per a ajudar Madrid, i en el qual tots estem representats amb iguals drets i obligacions, és un exemple viu que és possible la unitat no sols per a ajudar la capital de la República, sinó també a tots els llocs i a tots els aspectes que calgui.

El S. R. I. amb el seu Congrés pretenen esforçar-se de nou perquè la

unitat sigui realitzada. La manera d'assolir-ho no és difícil. No és pas per la forma que hi haurien discrepàncies amb nosaltres, que ens interessa el fet.

Es planteja l'ajut a l'Exèrcit Popular, els fronts de més importància i la defensa passiva de la població civil, d'acord sempre amb el Consell de la Generalitat. A més d'això, el S. R. I. continuarà la seva tasca de col·laboració al Comitè Central d'Ajut als Refugiats i el suport als combatents internacionals, no sols perquè tot ho sacrificuem per la nostra llibertat, ans també per solidaritat envers els antifeixistes de tots els països.

El Congrés del S. R. I., millor que d'una organització, vol ésser-ho de solidaritat antifeixista. La F. A. I., la C. N. T. i la «Unió de Rabassaires», poden manifestar-se lliurement en aquest Congrés i fer les propostes que creguin oportunes per tal de facilitar la unitat de totes les forces que, plegades, triomfem davant la barbàrie feixista que vol fer-nos esclaus.

A. U. S.

Dissabte passat tingué lloc la inauguració de l'exposició de dibuixos antifeixistes de «Altavoz del Frente» al local d'exposició permanent de la Unió de Rabassaires (AUS) tenen instal·lats als baixos de la Plaça de Catalunya, enfront de l'Hotel Colom. Hi exposen dibuixos, entre altres, els següents artistes: Climent, Souto, Mateos, Cochet, Santos, Pujol, Villa, Bross, etc.

Una obra admirable

El Segell Pro Infància

Una de les obres benèfiques que sempre ha desvetllat més simpatia entre el nostre poble és aquesta del Segell Pro Infància, institució d'assistència infantil de l'illa antifeixista que el dia 25 d'abril d'enguany comença la IV Campaña Nacional del Segell, que durarà fins al 31 de març proper.

La primera campanya fou iniciada l'any 1933. D'aquelles en què aquest organisme ha fet molta feina i molt bona.

La tasca feta per aquesta institució queda plenament evidenciada per les obres que creades per ella. En primer lloc, el magnífic Preventori-Escola d'Arenys de Mar, ja en ple funcionament, capacitat per a 250 infants, i les dues Guarderies de Sant Andreu i Terrassa, on reben assistència altres 150 infants. I tots aquests establiments estan degudament atesos per personal tècnic i especialitzat. A més a més, dintre de pocs dies començarà a projectar-se arreu de Catalunya un interressantíssim llin de propaganda d'Assistència Infantil, un dels més reeixits a Europa, i per mitjà del qual s'il·lustrarà les mares de la manera que han de tenir cura de llurs fills per preservar-los de possibles malalties, i els serà ensenyada la manera de criar-los sants i forts dintre les normes més modernes d'higiene infantil i maternal.

Amb motiu d'aquesta propera campanya el Segell ha editat una fascicle explicatiu l'obra portada a cap per aquest organisme, que tots plegats tenim el deure de protegir i encoratjar.

El ministre Jaume Aiguader, a Madrid

"Mai un poble no ha escrit les pàgines glòries que ara escriu la població de Madrid"

Madrid, 28. — Anit passada el ministre sense cartera senyor Aiguader va celebrar una larga conferència amb el general Miaja. Després d'aquesta entrevista, el senyor Aiguader no ha tingut cap inconvenient a declarar:

—Me n'emporto d'aquesta heroica capital l'emoció més forta de la meua vida. Mai un poble no ha escrit les pàgines glòries que està escrivint la població de Madrid. El meu viatge té un interès doble. Vóna fer-me càrrec personalment de l'esperit de Madrid i per això valgué venir.

No tinc paraules per a expressar l'admiració que tinc per al poble de Madrid, però a més, i vull que consti aquesta expressió meua, les meves paraules signifiquen la solidaritat rotunda i terminant de tot el poble català amb la gesta magnífica que vosaltres esteu realitzant. Madrid és l'eix de la victòria. Gràcies als vostres sacrificis, a les vostres privacions i a haver aconseguit que es forgi en la lluita un exercit, es dibuixen les línies fonamentals per a la nova Espanya que, al seu dia, parirà fruits d'abnegació admirable per a la història de la humanitat.

No es pot amagar a ningú, i jo ho he vist amb els meus ulls, l'esforç realment gegantí, i en això no hi caben hiperboles ni exageracions, no solament del comandament únic de les forces del Centre, sinó de tots els recursos que en depenen.

He recorregut els fronts de lluita i la impressió que m'he tret és un exponent de gran importància respecte a l'esdevenidor de la guerra. Madrid és invencible i aquest convenciment ja ha arribat a la

medulla de tot Espanya. Catalunya, la sensibilitat de la qual vibra en ritme amb la voluntat de Madrid, sabrà respondre al magnífic esforç d'aquest poble admirable. No tinc paraules per a donar la sensació de tot el que he copsat als fronts de lluita de Madrid. N'hi haurà prou amb dir que porto a Catalunya la impressió que Madrid, en la seva inexpugnabilitat, ofereix dos aspectes fonamentals: un d'indolència nacional i un altre d'internacional.

Pel que es refereix als problemes derivats de la guerra, el senyor Aiguader ha manifestat:

—D'aquí a pocs dies serà coneguda la més gran preocupació del Govern. Hem de tenir present una gran veritat, en aquesta hora de Espanya. Estem estructurant el nou règim. Tot allò vell i caduc es desfà, s'enfonsa pel seu propi pes. Tot això ha acabat i cal caminar cap a la nova història, fatalment trista per la tragèdia que estem vivint, però la força dels fets és així. La nova història d'Espanya s'escriu en aquests moments.

Jaume Aiguader finalment ha dit:

—Romandrè encara en aquesta heroica i invicta ciutat alguns dies més. I tornaré. Per una raó: perquè no puc resistir la suggestió, com a espanyol i com a patriota, de tornar a Madrid, símbol de la Pàtria, exemple de patriotes i esperó per als que lluiten als fronts i nosaltres, els catalans, som patriotes, sentim la Pàtria, l'estimem i l'adorem.

El representant de la Generalitat, senyor Ferrer, que era present mentre parlava el ministre, subratllà la sensació exacta del que era Madrid. Madrid és el poble exemplar del món.

Els bascos celebraren ahir el "Dia de la Pàtria"

El President Companys saluda el poble d'Euscadi

Un ciutadà, signant (Centelles)

Al local que la Delegació d'Euscadi ocupa al Passeig de Pi i Margall, 60, celebraren els bascos residents a Catalunya «El dia de la Pàtria» (Aberri-Eguna).

A la porta principal foren col·locats plics en els quals estamparen l'ur signatura els ciutadans d'Euscadi, i al saló d'actes es pronunciaren parlaments per part d'alguns oradors, entre ells, Altaba, secretari particular del ministre de la República Manuel de Irujo, i Santiago Dambonell.

Es rebieren nombroses adhesions i cal destacar la de la primera autoritat de Catalunya, que diu així:

«Amb motiu de la celebració del «Dia de la Pàtria» basca, trameto la meua salutació més efusiva al poble d'Euscadi, al seu Govern i al seu President. —Lluís Companys»

Setm na santa a la Sevilla teixista

Els únics turistes ELS ALEMANYES I ITALIANS INVASORS

València, 28. — Notícies procedents de Londres diuen que, amb motiu de la Setmana Santa, la Junta fasciosa de Burgos intenta atreure turistes a Sevilla, i a tal efecte comissionà l'Agència Fave i li oferí fortes primes. Aquesta Agència es posà a la parla amb altres de l'illa no acceptaren els ofertes i els prengueren com a broma. No s'efectuaren viatges a Sevilla, ja que ningú no hi va voler anar, malgrat que s'oferia l'abonament de les despeses.

Contribuïu a l'homenatge a Casas Sala

Actuació Valencianista d'Esquerra ha obert una subscripció pública destinada a la placa que retolrà el carrer Francesc Casas Sala, advocat català i diputat per Castelló assassinat vinent a Terol pels seus ideals republicans, i que a la seva memòria i per acord de l'Ajuntament de Barcelona, se li ha dedicat el que fins ara portava el nom del fatidic Duc de la Victòria.

Les inscripcions s'admeten a l'entitat social (Portaferrissa, 28, pral.)

Un cant a Madrid

POEMA DE RABIN DRANATH TAGORE

El poeta hindú Rabindranath Tagore, clum lluminós del pensament, llum altíssima de la poesia contemporània, autoritat intel·lectual summa, no a l'Índia solament, sinó a tot arreu del món, ha pronunciat unes paraules pregones i sinceres. Sinceres i pregones perquè, com a seves, són bates del seu cor, fets al ritme de la bondat i de la justícia.

L'autor d'«El nen absent», expert i sensible, es declara partidari fervent de la causa popular espanyola. Ha fet un cant encès a Madrid, orgull legítim de l'art i de la cultura, que tantes i tantes obres d'art excel·lents conservava al seu si i que ara ara, per causa d'una guerra cruel han desaparegut. És queixa d'aquesta desaparició, la plora, adolorit i humà, i culpa les tropes mercenàries, marroquines, legió estrangera i altres elements de la destrucció de la ciutat monument d'Espanya.

Els que es diuen civilitzats —ha ategit el poeta— han bombardejat hospitals i assassinat milers d'infectes dones i d'infants innocents... Acabà demanant que es posí un mur de contenció a aquesta bacanal de barbàrie i obscuresciment, puix que és absolutament necessari salvar la civilització occidental d'una ona de salvatisme, no escatimant a tal fi cap mena de socors al Govern d'Espanya, que el poble s'ha donat per la seva pròpia voluntat.

Així parla el poeta dolç de l'Índia, l'expressió summa de la cultura oriental, des de l'alçaria del seu pensament enfront al salvatisme desfermat contra Espanya. Com tot el pensament com tota la cultura del món.

INFORMACIONS DE DARRERA HORA

"El creuer italià "Giovanni di Varezze" bombardejà el port de Barcelona", afirma un repòrter francès

València, 29.—El periodista francès Jean Allouche descriu a «Regards» la seva estada durant un mes a la zona facciosa, i entre altres coses, diu:

«Viaticant entre Ceuta i Algeciras a bord d'un vapor de cabotatge transformat en creuer auxiliar, he tingut ocasió d'assistir a captures d'alt estil.

Culpable d'ignorar els colors rebels i de no haver obert la senyal d'alto» donada pel corsari, un honrat cargo finlandès fou «gratificat» amb dos obusos i literalment presa per assalt, per un equip de regulars marroquins i legionaris del Tercer.

El creuer auxiliar, de 3.000 tones tirant llarg, armat d'un canó de 155 i dues metralladores, podia permetre's amb tota impunitat aquest acte d'autèntica pirateria, perquè a menys de cinc milles es trobava el creuer italià «Giovanni di Varezze», que tres dies abans havia bombardejat durant la nit el port de Barcelona.»

Un "astre" vist de prop**ERROL FLYNN PARLA PER AL POBLE DE CATALUNYA****A Nord-Amèrica es descobreix la veritable tragèdia de la guerra espanyola**

—A Nord-Amèrica es descobreix la veritat de la guerra a Espanya. Jo vinc a informar-vos de la vostra tragèdia, per traslladar les meves impressions a la premsa independent d'aquell país i als meus companys d'Hollywood.

Aquesta ha estat la resposta que ens ha donat Errol Flynn en ésser presentat a ell.

Errol Flynn el recordareu tots o quasi tots. És l'interpret del «Capità Blood», la figura dinàmica, esvelta i simpàtica del capità pirata que precisament aquesta diada es presenta al lleng de tots els cinemes de Catalunya.

Errol Flynn arriba a casa nostra en plena apoteosi. L'heu vist audaç, brandant l'espasa, empujant la pistola, lluitant amb aridesa... Acostumat a la seva figura gallarda, acostumats a veure de prop algunes figures destacades del cinema, elegantment vestides, excessivament elegant alguna vegada, amb una petulancia disfressada i amb una «pose» estudiada, la fi-

gura d'Errol Flynn ens ha sorprès. Té en ell el senzillesa, però una senzillesa natural. Un somriure franc, un accionat agradable i un parlar fàcil i abundant. Parla continuament i la més insignificant pregunta us la contesta àmpliament. No queda cap cos de cinema, com, per exemple, Douglas, Antoni Moreno i els mateixos Charlott i Buster Keaton.

I el que atrau més la curiositat és la seva indumentària. Errol Flynn, que tan elegant queda en el film, vesteix pobrament. Així com sona: pobrament. Porta un abric de color marró, descolorit, un vestit gris, vell, desplanxat, curt de mànigues fins a l'extrem que li surten els punys d'un suèter que en els seus bons temps devia ésser de color verd fosc. Ahí, i les sabates forades de la punta.

L'home s'ha donat compte de l'estranysa amb què ens el miràvem, i ens ha dit:

—Vull excusar-me. Em presento davant vostre d'una manera poc correcta, però la culpa no és meua.

ERROL FLYNN

En anunciar el meu viatge a Espanya, tothom va dir-me que aquí hi havia una misèria espantosa, que si venia ben vestit m'afusellarien pel carrer, amb propòsit de robar-me. I varen aconsellar-me que em vestís amb roba vella.

Abans d'entrar a Espanya jo i el meu acompanyant, el Dr. Erben, ens vàrem «disfressar» de pobres. La nostra sorpresa ha estat gran quan hem arribat a Barcelona i hem pogut constatar que aquí la vida és normal, que la gent vesteix elegantment i, sobretot, que el poble és conscient dels seus actes.

—Així Barcelona us ha causat bona impressió?

—Una excel·lent impressió. He fet diverses visites amb el senyor Virós i he tret la conclusió que el poble està animat d'un gran esperit constructiu i que és francament optimista. L'esperit que anima el nostre poble és l'esperit de la victòria.

Jo descobreixo el fons de la revolució que afligeix la vostra Pàtria, però en tinc prou amb saber que el poble defensa la raó, la legalitat i la seva independència, per a inspirar-me la més pregona admiració.

—Hi ha una pausa en la conversa. Després afegeix:

—I a Hollywood no sóc sol a pensar d'aquesta manera, són molts, són la majoria dels artistes els qui tenim posades les nostres simpaties al costat dels espanyols que defensen la República i la legalitat constitucional del país.

Fa un mes i mig arribà als estudis de la Warner Bros. un amic que venia de França per a fer una visita a Paul Muni i ens explicà la veritat del que allí succeïa. Restàrem astorats després de la seva explicació perquè a Nord-Amèrica el trust periodístic ha procurat desfigurar els fets. Fou llavors que James Cagney, Fredric March i jo vàrem tenir la idea d'organitzar una subscripció a favor del poble espanyol que lluitava per la defensa de la raó i la legalitat.

A aquesta subscripció hi col·laboraren infinitat de primeres figures del cinema, entre altres, Charlott, Cagney, Fredric March, Douglas Fairbanks junior, Marlene Dietrich, Bette Davis, Paul Muni i altres molts. La primera subscripció va assolir la xifra d'un milió i mig de dòlars. La que ara ha estat iniciada, ja puja molt més.

—Quin programa porteu per a la vostra visita?

—Demà surto cap a Madrid, després tornaré a Barcelona i vindré al front d'Aragó i les principals organitzacions que han pres peu a Barcelona amb motiu de la guerra. Vull emportar-me una informació completa. Penso trametre diversos articles a la premsa independent, editaré un llibre i filmaré tot allò que pugui, per tal de poder oferir al poble nord-americà una veritable visió del que és la guerra a Espanya.

El company Virós ens diu a part: —Ell era periodista i ara mateix acaba d'escriure l'argument del seu proper film, que es dirà «El Rajà Blanc». Creu que escriurà coses interessants. S'annota tots els detalls i anècdotes que li expliquem. El Sant Narcís de Girone, que va resultar que era de fusta, la corona de Sant Josep de l' Muntanya, que el poble va pagar per or i va resultar que era de llacó daurat... Ahí, i ha fet ja infinitat de donatius importants per als Hospitals de Sang.

Errol Flynn és irlandès; ha fet llargs i constants viatges a l'Índia i fou rebut sempre per Gandi. Errol Flynn porta a la sang l'única de la llibertat. Per això el comunisme i la nostra tragèdia, per això quan ahir va veure la pel·lícula «Madrid», al Comissariat de Propaganda, els ulls li esparpajaven de ràbia i de dolor.

LIUS MELENDEZ

GARCIA OLIVER LLIURA UNA PISTOLA DEDICADA A SANJURJO

En la visita oficial que el ministre de Justícia, Joan Garcia Oliver, feu ahir al Comissariat de Propaganda, fou lliurat al comissari una pistola dedicada a l'ex-general Sanjurjo, on els donants, fent gala del seu mal gust, inscriviren banderes i decoracions en inscripcions d'or.

La magnificència inútil de l'esmentada pistola posa en evidència les característiques del règim que tots ajudem a destruir i a superar.

El present de Joan Garcia Oliver figura des d'aviu a l'exposició «Set mesos de guerra», que el Comissariat de Propaganda ha instal·lat a la Plaça de Catalunya.

Els diaris anglesos creuen que Mussolini adoptarà una actitud de moderació**S'atribueix això a l'actitud ferma de Delbos i als consells de serenitat arribats d'Alemanya****Es parla d'un vast complot contra la "Junta de Burgos" incubat a Màlaga**

Londres, 29.—Malgrat l'interval pasqual, els periòdics britànics s'ocupen amb gran atenció dels esdeveniments d'Espanya. Les notícies que arriben de l'Espanya sotmesa als rebels semblen molt confuses. Fa uns dies l'organitzador «Daily Herald» parlava de la formidable lluita que han de sostenir els exèrcits de Franco contra les bandes de guerrillers republicans que hostilitzen, dia i nit, les línies enemigues.

A tot Extremadura aquestes bandes de guerrillers actuen amb gran intensitat, dificultant el proveïment, impedit el transport de tropes, sabotejant els treballs del camp.

Però no és el més greu del camp rebel aquest veritable exercit de la reraguarda. Segons el «Manchester

Guardian» es confirmà el descobriment d'un formidable complot contra l'anomenada Junta de Burgos, amb ramificacions a totes les principals poblacions espanyoles sotmeses als rebels i amb la finalitat, un cop alliberats els innombrables presos, de formar un veritable exercit i atacar les tropes de Franco per l'estat.

Aquest complot —descobert pels serveis d'espionatge dels alemanys— ha estat dirigit per oficials de l'exèrcit que no volen continuar fent trair al seu país. A conseqüència del complot han estat afusellats divuit dels que hi prengueren part. Una de les poblacions en que el complot tenia més vastes proporcions era —segons sembla— Màlaga, on la repressió fou molt dura.

En l'aspecte internacional, la situació espanyola es considera, pels periòdics de totes les tendències, molt millorada. França i Anglaterra, després de la declaració de Grandi, tingueren un canvi d'impressions en el qual s'acordà fixar una actitud comuna en el cas que Mussolini volgués violar obertament el pacte de no intervenció. Segurament, amb els consells de serenitat arribats d'Alemanya, han induït Mussolini —aquesta és l'opinió dels periòdics— a adoptar una actitud de moderació. A Alemanya, igualment, sembla haver-se imposat l'esperit de conciliació defensat pels caps de la Reichswehr.

No és probable que el problema espanyol sigui plantejat a Ginebra**Perquè això implicaria la suspensió del Comitè de Londres**

Londres, 29.—El Foreign Office justifica la seva indecisió davant l'asumpte dels voluntaris i el problema general creat per la nova situació a Espanya, dient que encara no ha decidit ésser el dilema de si les actuals qüestions han d'ésser resoltes pel Comitè de no intervenció o han d'ésser presentades a Ginebra, puix que interessarien alguns articles del Pacte. Als cercles diplomàtics es diu que si l'afer es planteja davant l'organisme ginebrí, això significaria una desautorització i la suspensió immediata del Comitè de no intervenció.

Al mateix temps, amb una sinceritat apreciable, Anglaterra desconfia de les virtuts efectives de Ginebra, ja que té una sobrada experiència del fracàs de les decisions ginebrines en el conflicte italo-eclopi.

I aleshores a Londres es recorre al famós procediment d'ajornar la discussió i solució de problemes que per la seva importància i abast estororixen la diplomàcia que ha convertit en mètode l'apàtia més o menys declarada.

Sobre aquest punt «Le Petit Journal» es pregunta:

«Per què recórrer a Ginebra quan s'ha decidit fermament aplicar un control rigorós i immediat que emmarcaria l'actitud del Comitè de Londres?»

«Per què treure la qüestió de mans d'un organisme capaç d'obrar

ràpidament per a lluitar-lo a una complicada maquinària jurídica, la lentitud de la qual és proverbial i està a mans de la inactivitat?»

Es indubitable que el factor temps interessa molt als actuals problemes factor que sembla que sigui ignorat pels diplomàtics de Londres, els quals han preferit observar rigorosament les vacances de Pasqua que no pas atendre com és degut un dels problemes que afecta la pau mundial.

De totes maneres a Londres, es creu que el problema no revesteix ja la importància que se li atribuïa fins ara, ja que el fracàs de les tropes italianes significa una ensenyança demostrativa del valor de les tropes expedicionàries.

Hom arriba a creure que el valent poble espanyol no solament té la voluntat de vencer els militars rebels, sinó que ha demostrat allò que ningú no havia demostrat al món: que el feixisme internacional i les seves organitzacions armades són factors nuls davant l'anhel d'un poble que lluita per la seva llibertat.

L'actitud oficial britànica podria abandonar la seva apatia si les organitzacions proletàries es donessin compte d'aquest fet i portessin a cap campanyes destinades a fer comprendre al Govern de Londres que el factor temps té una importància màxima.

EL VIATGE DE HITLER A RENANIA ES MANTE EN SECRET

Berlin, 29.—La premsa estrangera i, en particular, «L'Intransigeant» de París, publiquen ahir informacions anunciant que Hitler des de Berchtesgaden es dirigirà a Renania per tal d'inspeccionar les obres militars que en aquella regió es construïen des de la denúncia, per part d'Alemanya, de les clàusules militars del Tractat de Versalles.

Als cercles nacional-socialistes es diu que aquestes notícies estan mancades de fonament. De totes maneres, aquestes visites es guarden en secret fins al darrer moment. La importància de les construccions militars a Renania no és prou coneguda a l'estranger, motiu pel qual segurament es tindrà notícia del viatge a Hitler, que el Führer hagi procedit a la seva inspecció, mentre les Cancelleries europees creuen que es troba a Berchtesgaden.

El conseller de Seguretat Interior disposa la suspensió dels actes públics a Catalunya

El conseller de Seguretat Interior, Antoni Alegu, davant les circumstàncies actuals i d'acord amb les atribucions que li han estat concedides, ha disposat la suspensió, fins a nova ordre, de tots els actes púb-

lics organitzats o que s'organitzin a tot el territori de Catalunya.

Per tant, i d'acord amb aquesta disposició, no se celebraran els actes anunciats per a aquesta nit pel P. S. U. C. i el P. O. U. M.

El Front de la Joventut davant la crisi

Davant la situació creada pel plantejament de la crisi, inoportuna atesa l'extraordinària gravetat del moment, el «Front de la Joventut» ha cregut que tenia el deure de fer sentir la seva veu.

El «Front de la Joventut» entén que caldria constituir un Govern els membres del qual hi anessin absolutament facultats per les seves organitzacions, amb plena responsabilitat i amb la garantia que la representació que porten sigui efectiva.

El «Front de la Joventut» expressa el desig unànime de la major part de la joventut antifeixista i revolucionària de Catalunya, i demana que el nou Govern decideixi definitivament la creació d'un formidable exèrcit popular regular, ben articulat, i dotat d'un comandament únic per a tots els fronts defensats per una potent indústria de guerra; i, a la vegada, que es formin grans contingents de reserva per a poder aixafar així el feixisme espanyol i invasor; per la qual cosa els acords que el Govern prengués haurien de portar-se a la pràctica sense dilacions descoratjadores.

El trasllat produït pel 19 de juliol ha subvertit totes les coses; i es dona el cas extraordinari que el Govern, damunt del qual recau la responsabilitat de la lluita antifeixista i, en conseqüència, l'obligació d'atendre econòmicament les necessitats que se'n deriven, es veu privat de les fonts naturals d'ingressos. Per aquesta raó entenem que el Govern ha de dirigir i controlar les indústries, tot nacionalitzant les de guerra. Els beneficis haurien de passar a mans del Govern per a les atencions de la lluita.

El «Front de la Joventut» desitja que l'ordre antifeixista a la reraguarda assegurí el treball i la col·laboració de tots per tal de poder guanyar la guerra i consolidar la revolució democràtica.

Considerem que seria mèfica la tasca del Govern si les disposicions governamentals no es traduïssin en fets a través dels organismes apropiats, i amb gent que respongui a la confiança d'aquells que tinguin la responsabilitat. Per això, el «Front de la Joventut» desitja fervorosament que el Govern que es formi sàpiga encaminar i plasmar en realitat, l'entusiasme de la joventut, cosa que fins ara no ha estat aprofitada amb calma.

I per últim, el «Front de la Joventut» fa constar la seva adhesió incondicional a l'Honorable President de la Generalitat de Catalunya, representació genuïna de tots els catalans.

Barcelona, 28 de març del 1937.

Joventut d'Esquerra Republicana d'Espanya; Joventut d'Estatal; Joventut «La Falga»; Joventut d'Esquerra Republicana; Joventut d'Acció Catalana; Bloc Escolar Nacionalista; Joventut Socialista Unificada; Associació d'Estudiants d'Esquerra; Joventut d'Unió Republicana; Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya; i Grups Estudiantils Marxistes.

Terradelles ha començat les gestions per a tornar Govern

El conseller primer, senyor Terradelles, ha dinat aquest migdia a la Residència, amb el President Companys, amb el qual ha conversat extensament respecte a les gestions a portar a cap durant aquesta tardor, relatives a la constitució del nou Consell de la Generalitat, segons les facultats que li han estat conferides pel President de la Generalitat.

A les quatre, el conseller Terradelles s'ha traslladat al seu despatx des del qual ha celebrat diverses conferències telefòniques i ha iniciat la tasca encomanada a la constitució del nou Consell.

En passar per la Galeria Gòtica, el conseller primer ha estat interrogat pels periodistes sobre la marxa de la crisi. Terradelles ha contestat que de moment no podia avançar res, puix tot just es disposava a començar les gestions per tal de solucionar-la.

A les cinc de la tarda, ha visitat el Conseller primer, el Conseller dimissionari de Cultura, senyor Sbert. A

A Hamburg descarreguen fèretres procedents d'Espanya

Hamburg, 29.—Quasi tots els vaixells de la companyia «Neptun» que arriben a Hamburg porten en fèretres de zinc els cossos d'oficials alemanys caiguts a Espanya.

En vascell «Ajaks», de la mateixa companyia ja esmentada, ha transportat a Hamburg, en els mesos de desembre i gener, setanta fèretres.

Dóna a llum quatre fills...

Londres, 29.—Una dona de Stoke Newington ha infanat quatre bessons, tres noies i un noi. Una pena mori en néixer, el noi visqué dotze hores. Les dues nenes restants gaudíen de bona salut.

Cinc ferits en un accident a la Plaça de Catalunya

A un quart de dues d'aquesta tarda l'autobús de la línia D, de Sant Martí, número 300, en passar per la plaça de Catalunya, per tal de no topar amb l'autobús 65, B, ha fet una maniobra forçada i de resultes de la qual, ha topat violentament contra una farola de l'enllumenat públic.

A conseqüència de l'accident han resultat cinc ferits.

L'ambaixador d'Alemanya no ha acudit

Ciutat del Vaticà, 28.—Amb excepció de l'ambaixador del Reich, tot el cos diplomàtic ha assistit a les cerimònies religioses amb motiu de les festes de Pasqua. L'absència del representant diplomàtic del Reich ha estat molt notada i comentada.

La concentració dels recuits del 1936**Una circular del conseller de Defensa**

En compliment del que disposa el Decret de la Generalitat de Catalunya del 18 de l'actual (D. O. núm. 79), el proper dia 30 començarà la concentració en llurs Caixes respectives dels ciutadans portants el reemplaçament del 1936, en la següent forma:

El dia 30 faran la seva presentació a les seves Caixes de Reclutament, els d'Artilleria.

El dia 31 ho faran els de Cavalleria i Enginyers, i els dies 2 i 3 d'abril proper ho faran els d'Infanteria i resta del reemplaçament, inclosos les pròrrogues.

Barcelona, 28 de març del 1937.

El Conseller de Defensa, FRANCESC ISGLEAS

SERVEIS

¿Què són els Serveis de Defensa Passiva del Consell de Sanitat de Guerra?

CIUTADA:

Recorda sempre que els Serveis de Defensa Passiva i Serveis "Z" vetllen per tu. Recorda també el número del telèfon d'aquests dos organismes:

8 0 1 0 1

Aquest organisme oficial pensa en aquests i altres homes que treballen constantment, dia i nit, per a fer menys cruels aquells atacs aeris que, sigui pel fet que sigui, ara no és hora d'escatir-ho, no s'hagin pogut evitar.

Aquests anònims auxiliadors vostres són els elements que integren els Serveis de Defensa Passiva i Serveis "Z", del Consell de Sanitat de Guerra.

Ben poques, poquíssimes consignes veureu a la promesa d'aquests serveis. No parlen ni escriuen gaire; però fan una cosa millor: treballen.

LA NOSTRA CONSIGNA: «DISCRECIO»

Avui ens plauria detallar on són instal·lats els serveis i explicar la seva organització interior, perquè funcionen unes coses i perquè, al·lasi, deixen de funcionar-ne unes altres; però el nostre lema i el qual recomanem a tothom és un: discreció.

Els Serveis de Defensa Passiva podem definir-los d'una manera general dient: són els que tenen cura de totes les mesures que prendre per a disminuir els danys dels bombardeigs, com també organitzar i prendre les mesures pertinents per a assistir les víctimes.

La missió dels serveis «Z» és tot allò que es refereix a Defensa contra els gasos i són anomenats «Serveis Z», perquè els agressius químics constitueixen l'última arma posada en joc en la guerra i la lletra «Z», cal aclarir-ho?, és l'última de l'alfabet.

Tot això és, simplificant molt les coses. Ara les detallarem una mica.

PAPERS A LES FINESTRES I REFUGIS SUBTERRANIS

Entre les mesures a prendre contra el bombardeig i que els Serveis de Defensa Passiva han fet públiques i seguirà donant a la publicitat per mitjà de tota mena de propaganda gràfica, es compten la pro-

tecció de vidres amb tires de paper, les formes d'apuntament i reforç de les habitacions destinades a refugi, les instruccions precises per a convertir un refugi corrent en refugi per a gasos, gràfics demostrant la força de penetració de les bombes d'aviació segons el pes, alçada, classe de terreny i gruxos precisos per a protegir-se d'elles.

No cal negligir tampoc les tires de paper engomat de gran eficàcia, segons ens han ensenyat els recents bombardeigs de Barcelona i Madrid. Hi ha pisos ben prop d'allà on han esclatat les bombes, que els vidres del principal, primera, posen per cas, mancats de protecció s'han trencat absolutament. Els del principal, segona, en canvi, tenien papers i no els ha passat res.

Què pot dir aquest ciutadà, que no vetllem per ell, ja ell encara no ha pres aquesta mesura preventiva?

EL SERVEI DE SOCOCS EN CAS D'ALARMA

Hi ha encara un altre servei im-

El vestit d'aquest home és un magnífic equip contra els gasos i perita, una de les armes més terribles de la guerra d'avui. D'aquesta manera van equipats el nucli d'homes escollits que han de portar a cap els treballs més durs durant els bombardeigs de gasos, vestits que, no cal dir, desitgem no arribar a fer servir mai...

portant: l'organització i distribució estratègica dels llocs de socors per als casos d'alarma, amb els nexes de relació entre ells i els hospitals a l'objecte d'evitar aglomeracions en l'assistència i evacuació dels ferits, tota amb comunicació telefònica entre ells i el lloc de comandament, des d'on són distribuïts segons les necessitats del moment.

D'aquests serveis assenyalats en tenen cura les brigades d'evacuació del Consell de Sanitat de Guerra, junt amb la Creu Roja, sota la direcció del Cap dels Serveis de Defensa Passiva i Serveis «Z».

Els llocs de socors es constitueixen al moment que és donada l'alarma i no acaben llur començament que els és ordenat pel comandament; en- sena, les ambulàncies del Consell de Sanitat, Ajuntament i Creu Roja, quan és donada l'alarma es despla- cen als llocs prèviament assenyalats, de forma que qualsevol dels retens grossos disposa d'ambulància a més de les que queden en ordre de sortida del parc mòbil del Consell.

LA LLUITA CONTRA ELS GASOS

Durant la famosa desfilada barcelonina pro Exèrcit Popular regular, un dels elements que cridaren més l'atenció del nostre poble foren les forces passives dels Serveis «Z», molt ben disciplinades i lluint la carteta oficial contra els gasos.

Aquell dia, per primera vegada, Barcelona coneixia l'equip d'aquests serveis, salvaguarda dels ciutadans contra un atac criminal de gasos.

L'organització d'aquests serveis comprèn: la destrucció dels gasos, bé sigui per mitjans químics (papers detectors, detectors elèctrics, pel·lor, etc.), o bé per l'equip de flaire- dors, gent entrenada, que detecta d'un olfacte molt fi, assenyalant la presència de gas en petites proporcions.

Aquesta tasca és feta per un equip dit de «sortides», dotat d'aquests mitjans, que es desplaça al lloc on han caigut les bombes, per a investigar la presència de gas, i en cas positiu prendre ràpidament les mesures d'auxili als gasats, aïllament del terreny i, en cas de gasos persistents, procedir a la neteja i desinfecció del lloc, tasca que és feta per brigades dotades d'elements espe- cials, vestits, caretes, etc.

Els serveis d'auxili als gasats són portats a cap pel personal de bom- bers, policia urbana i de tràfic, mo- toristes, serenos, vigilants i Creu Roja, i la neteja, neutralització i desinfecció de terreny per personal especialitzat, tot ell sota la direcció del Cap dels Serveis de Defensa Pas- siva i «Z», proveïts d'una ensenya que acredita la seva personalitat.

Això és en síntesi el que fan i el que fan els Serveis de Defensa Pas- siva i Serveis «Z». Aquests, encon- tres, fet i fet, ens agradaria molt més que la ciutat no tingués necessitat d'utilitzar al els serveis d'aquests heroics i obnegats.

LA LLUITA CON- TRA EL GAS

Els dibuixos són dos esquemes, pròxims a editar, que ex- pliquen la força de penetració de les bombes i algunes maneres d'apuntament de refugi en cas de bombardeig

Els facciosos del sector de Guadalajara es repleguen cap a Jadraque

Madrid, 29. — (Impressió del dia d'ahir.)

La província de Guadalajara ha continuat la tranquil·litat. Al nord d'aquesta ciutat les nostres forces han actuat eficaçment per mitjà de moviments envoltants sobre el sector de Renales i han establert una mena de front en el sector comprès entre Navalpoto, Renales, Laranueva i Abanades. Des d'aquest sector s'ha iniciat algun moviment encaminat no solament a descongestionar aquesta part del terreny situat a la dreta de la carretera general, sinó a obligar els facciosos a sortir cap aquesta carretera. La resistència que els feixistes ofereixen és deguda a això: que no volen sortir a la carretera, ja que el sector on ells actuen no està fortificat, puix que solament tenen parapets fets de rajol i sacs de sorra. Volen parapetar-se als accidents del terreny per tal de trobar-se al·lhi millor resguardats contra els atacs de l'exèrcit popular.

Al·lhi ha hagut troleig al sector esquerre de la carretera general, a Espinosa de Henares, poble del qual cada vegada estem més a prop. Sembla que els rebots han iniciat un replegament en direcció a Torrebellón i Montarón, amb l'objecte de dirigir-se des d'aquest punt a la part alta del front de Somosierra i cap a Carrascosa amb la intenció de retirar-se cap a Jadraque.

La situació dels feixistes a la província de Guadalajara és cada vegada pitjor. Les nostres posicions estan magníficament fortificades i tots els nostres soldats tenen una moral admirable i estan cada dia en millors condicions per a atacar.

Al sector de Somosierra també hi ha hagut algun moviment per part de les nostres tropes. L'exèrcit popular tracta, per mitjà de determi- nats moviments, d'arribar a enllacar amb les forces que actuen en aquest sector.

A la província d'Àvila, continua el canoneig sobre Navalperal. Les nostres forces han portat a cap un moviment cap al lloc denominat Cueva Valiente, amb complet èxit. L'objectiu s'efectuà sense a penes disparar els fusells, amb rapidesa i energia. Des de Cueva Valiente es baten im- portants nuclis rebels de la serra.

Als fronts pròxims a Madrid, tranquil·litat.

Al sector del nord de Guadalajara, Àvila, Somosierra i carretera de La Corunya, l'artilleria lleial ha bombardejat amb eficàcia les pos-icions enemigues.

L'aviació republicana ha protegit el casc de Madrid contra possibles atacs facciosos i han realitzat vols d'observació i vigilància i bom- bardejig sobre alguns nuclis enemics als diversos fronts.

PAUL BONCOUR DECLARA QUE LA S. DE LES N. DIRA LA DARRERA PARAULA

29.28. — En una cerimònia a la memòria de Renaudot, Paul Bon- cour ha pronunciat un discurs en el qual, entre altres coses, ha dit: «Unicament la Societat de les Nacions pot evitar les pitjors desgràcies tot i que des de desgràcies de grans països hagin fet el possible per a fer ineficàç l'acció de l'organisme ginebrí.

Després ha afegit: «Si els països estrangers intervenen en la guerra a

Espanya, la Societat de les Nacions hi dirà la darrera paraula.»

Parlant d'un altre tema, l'orador ha dit: «Ens veiem obligats a seguir la cursa dels armaments, ja que així ho exigeix la defensa de la democràcia. Si els governs haguessin sostingut els seus delegats a la Societat de les Nacions, aquesta organització podria im- pedir qualsevol conflicte internacional.»